

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 5C/283/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612211753
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Rudinský
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1612211753.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v konaní pred sudcom JUDr. Miroslavom Rudinským, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy (X.), takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1 Žalobou doručenu súdu dňa 27.09.2012 sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na splnenie povinnosti zaplatiť žalobcovi titulom majetkovej škody sumu 2.318,27 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 463,65 Eur, a to z dôvodu, že nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Malacky bola žalobcovi spôsobená škoda tým, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenom čase. Žalobca žalobu odôvodnil nesprávnym úradným postupom súdu v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod č. EX 6310/2010, povinný X., podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tým, že v exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel Exekučného poriadku je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti; nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu a žiadosti na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.09.2011, konanie sa začalo dňa 24.05.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 480 dní). Uviedol, že § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného v rozhodnom čase nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Nesprávny úradný postup je podľa žalobcu charakterizovaný: a) nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov, b) vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, ktorý sa prejavil v následku vzniku materiálnej škody predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu. Žalobca si preto z

dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody v celkovej výške 2.318,27 Eur, predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere; náhradu nemajetkovej ujmy ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie práv žalobcu, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženía pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu sumu 463,65 Eur, t.j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). Súčasne žiadal vydať medzitýmny rozsudok v zmysle § 152 ods. 2 veta druhá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Malacky, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávky žalobcu, ktoré vznikli neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom X.

2 Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 12.01.2015 doručeným súdu 19.01.2015, žiadal, aby súd žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody v zmysle zák. č. 514/2013 Z.z. V procesných námietkach poukázal na zmätočnosť podania, ktorú videl v tom, že v žalobe napr. nie je uvedená spisová značka príslušného exekučného konania, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Žalovaný zdôraznil, že tvrdenie žalobcu, že nemá vedomosť o spisovej značke ním uvádzaného exekučného konania sa nezakladá na pravde, má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, pretože kto iný ako oprávnený má záujem sám identifikovať konanie ktorým mu mala byť spôsobená škoda. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupovi zo strany exekučného súdu (teda nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (príkladmo rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, sp. zn. IV. ÚS 374/2012). Podľa žalovaného nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, nakoľko žalobca namieta „nezákonné konanie“ v podobe nerozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom ustanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Nie je teda zrejmé, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje náhradu škody, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok. K uvádzaným prietahom žalovaný poznamenal, že žalobca síce uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, avšak formou „žiadosti o informáciu o stave konania“, ktoré nie je možné považovať za riadny prostriedok ktorý by smeroval k odstráneniu prietahov. Žalovaný má za to, že všeobecný súd v konaní o náhrade škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

3 K splneniu podmienok uplatnenia nároku na súde žalovaný poukázal na skutočnosť, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom žaloba bola podaná predčasne, pred uplynutím šiestich mesiacov od prijatia žiadosti, teda ide o predčasne uplatnený nárok. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, adresovaným žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, žalovanému bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti a nedoplnil žiadané informácie, nebol ochotný uviesť, kedy sa dozvedel o škode, nepredložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy/ústavné sťažnosti, ani nedoplnil doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, jeho insolveniou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. Vcelku žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

4 Zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci: 1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným

rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

5 K nesprávnemu úradnému postupu žalovaný uvádza, že pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote žalovaný odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie, pričom žalobca dôkazy pre posúdenie tejto otázky žiadne dôkazy nepredložil. Lehota na poverenie exekútora, je výraznou právnou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípade existencie dôvodov podľa na § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z.. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ Asturcom C-40/2008, ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Samotný žalobca uvádza znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011, s poukazom na ktorý akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15 dňovej lehote v konaniach začatých po 01.06.2011 nemá oporu v zákone. Pred 01.06.2011 § 44 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znel: vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. § 41 ods. 2 písm. d) po 01.06.2011 sa správne aplikoval aj na rozhodcovské rozsudky pred 01.06.2011. Zároveň v tejto súvislosti zdôrazňuje žalovaný tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku).

6 K nesprávnemu úradnému postupu ďalej žalovaný uvádza, že za takýto nemožno považovať zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Za nesprávny úradný postup možno považovať, v súlade s rozhodovacou praxou súdov, porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, ktorý nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (Rozsudok NS SR č. 4 Cdo 24/2004, uverejnený pod publikačným číslom 23/2011). V zmysle uvedeného akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť nesprávnym úradným postupom, zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. V danom prípade nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, keďže podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je o. i. nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Žalobca tiež uvádza, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva na zaplatenie dlhu. Žalovaný uvádza, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy, potom je postup všeobecného súdu legitímny.

7 K žalobcom tvrdenej existencii prietáhov v konaní uviedol, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietáhov, žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Žalovaný má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietáhov. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Žalovaný nepovažuje za preukázanú ani existenciu prietáhov v konaní.

8 K vyčíslenej výške materiálnej škody žalovaný uvádza, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbreňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných

údajov, obchodného tajomstva či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. V časti uplatnenej materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného žalovaný poukázal na skutočnosť, že pre úspešné uplatnenie nároku je nevyhnutné preukázať existenciu škody, dlžníka a nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, nulitný rozhodcovský rozsudok nespôsobuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie práva na všeobecnom súde. Žalovaný mal možnosť získať exekučný titul, čo nevykonal a svojou nečinnosťou prispel k situáciám, ktoré v žalobe namieta. Žalovaný tiež nepreukázal ani vznik ani výšku škody.

9 V súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmom vo výške 20 % z istiny a príslušenstva, žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobcova požiadavka nie je ničím podložená a preukázaná. Žalovaný poukázal na dve skutočnosti, a to že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu súdu, a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Žalobca zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva, žalovaný teda nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Žalovaný tiež poukázal na povahu a predmet konania, v ktorom malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou je vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov, práve uplatňovanie pohľadávok z titulu týchto úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, bol predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konšatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve jeho podnikateľská činnosť podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkoprijmových osôb. Žalovaný vyjadril názor, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj konštatovanie porušenia práva.

10 V otázke príčinnej súvislosti žalovaný uvádza, že úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu/nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

11 Súd sa primárne zaoberal námietkami žalovaného poukazujúcimi na nedostatok procesných podmienok v konaní, ktoré vidí v zmätočnom žalobnom návrhu a nedostatku právomoci všeobecného súdu rozhodovať vo veci priesťahov súdu v exekučných konaniach.

12 Podľa § 103 zák.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinný do 30.06.2016 (ďalej len O.s.p.) kedykoľvek za konania prihlada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

13 Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

14 Podľa § 79 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 O.s.p.) obsahovať pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa žalobca dovoláva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa žalobca domáha. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

15 Podľa § 470 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

16 Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

17 Náležitosti návrhu na začatie konania Občiansky súdny poriadok platný a účinný v čase začatia konania trval len na tých, ktoré sú celkom nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodovať, právna úprava platná do 30.06.2016 nevyžadovala osobitné náležitosti. Opisom rozhodujúcich skutočností žalobca prezentuje skutkové okolnosti, od ktorých odvodzuje opodstatnenosť svojho návrhu. Povinnosť žalobcu uviesť rozhodujúce skutočnosti vyplývala aj z ustanovenia § 120 O.s.p, z ktorého je zrejmá povinnosť preukázať tvrdenia účastníkov konania a po 01.07.2016 vyplýva z § 132 C.s.p.. Vymedzenie rozhodujúcich skutkových okolností priamo závisí od obsahu právnej úpravy obsiahnutej v hmotnoprávných predpisoch, ktoré sú predmetom konania. Rozhodujúce skutočnosti musia byť opísané aspoň takým spôsobom, aby umožňovali posúdenie totožnosti veci. Splnenie povinnosti opísať rozhodujúce skutočnosti pravdivo nie je procesnými prostriedkami vynutiteľné a môže nájsť svoj odraz iba v rozhodnutí vo veci samej. Posudzovať súlad žaloby s hmotným právom ešte pred tým, ako bude požadovaný nárok vecne prejednaný, súdu neprislúcha. Riziko a procesná zodpovednosť, že takto formulovanej žalobe nebude vyhovieť, v plnom rozsahu zaťažuje žalobcu.

18 Súd vyzval žalobcu dňa 20.09.2017, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súdu je známe z jeho činnosti, že žalobca doložil do všetkých konaní vedených na tunajšom súde jedno vyhotovenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody (toto bolo založené do súdneho spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/283/2012). K vyjadreniu žalovaného sa žalobca napriek výzve súdu nevyjadril.

19 Podľa § 177 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. C.s.p.súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

20 V prejednávanej veci súd podľa § 177 ods. 1 C.s.p. nariadil vo veci pojednávanie na termín 23.11.2017, na ktoré predvolal strany. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, hoci bol riadne včas cestou splnomocneného právneho zástupcu predvolaný, neúčast' ospravedlnil dňa 16.11.2017, nežiadal o odročenie pojednávania a súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil dňa 22.11.2017, nežiadal o odročenie pojednávania. Súd podľa § 180 veta druhá C.s.p. rozhodol, že sa pojednávanie bude konať v neprítomnosti strán, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, keď zistil tento skutkový a právny stav:

21 Zo súdneho spisu Okresného súdu Malacky 23Er/2898/2010, ktorý ako dôkaz označil žalobca, postupom v ktorom mala byť žalobcovi spôsobená škoda, súd zistil, že návrhom na vykonanie exekúcie vedenej exekútorom pod sp.zn. EX 6310/2010, spísaným do zápisnice súdnym exekútorom JUDr. G. dňa 08.06.2010, si žalobca ako oprávnený uplatnil nárok na vymoženie povinnosti zaplatiť sumu 504 Eur s prisl. voči povinnému G., ktorá pohľadávka bola žalobcovi ako oprávnenému priznaná Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 20221/2009 zo dňa 27.11.2009, právoplatným dňom 14.12.2009, vykonateľným 17.12.2009. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 15.07.2010 a súd Uznesením č.k. 23Er/2898/2010-25 dňa 31.08.2011 žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok (rozhodcovská doložka), na základe ktorých bol priznaný. V spise sa nenachádzajú žiadne žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií o stave konania ani sťažnosti na prietahy, ani urgencie, ako sú uvádzané žalobcom v žalobe. Exekučné konanie bolo teda začaté 24.05.2010 a žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 15.07.2010.

22 Zo Sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s prílohami vyplýva, že žalobca doručil žalovanému dňa 25.09.2012 žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 25.09.2012, každá jednotlivá žiadosť podľa obsahu sprievodného listu má pozostávať zo šiestich strán a jej prílohou malo byť plnomocenstvo. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v súdnej veci napriek výzve súdu žalobca nedokladoval. Prílohou listu je len tabuľka so zoznamom exekučných konaní, táto obsahuje údaje: Okresný súd, číslo zmluvy o úvere, meno povinného, priezvisko povinného, dátum narodenia povinného a spisová značka súdneho exekútora.

23 Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

24 Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe
- d) nesprávnym úradným postupom.

25 Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

26 Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom do 31.12.2012), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa §3 ods. 1, koná v mene štátu

- a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak
 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,
- d/ ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,
- f) Generálna prokuratúra SR, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,
- m) orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15, ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

27 Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom do 31.12.2012), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

28 Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom do 31.12.2012), právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

29 Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 01.01.2013), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy SR a postup alebo výsledok postupu vlády SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy SR.

30 Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

31 Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

32 Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4.

33 Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ako bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

34 Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 01.01.2013), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najneskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

35 Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

36 Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

37 Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné ju uspokojiť inak.

38 Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje najmä s prihliadnutím na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

39 Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013 výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

40 Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovaní nároku podľa tohto zákona sa spravujú občianskym zákonníkom.

41 Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

42 Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

43 Podľa § 36 ods. 1, 2 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

44 Podľa § 44 ods. 1 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

45 Podľa § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

46 Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom ku dňu podania návrhu podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisii a zmierov nimi schválených.

47 Žalobca sa domáha nároku na náhradu škody poukazujúc na nesprávny úradný postup súdu, ktorým mu mala byť spôsobená škoda, vzniknutá v čase účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zák. č. 508/2010 Z.z., teda do 31.12.2012, rovnako nárok na náhradu škody u žalovaného, ako aj na súde, si uplatnil v čase účinnosti znenia zákona do 31.12.2012, súd preto na prejednávajúcu vec aplikoval ustanovenie § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. do 31.12.2012, teda ustanovenie platné v čase vzniku nároku, resp. v čase uplatnenia nároku poškodeného súdnou cestou. Ustanovenie, podľa ktorého otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR, bolo vnesené do právnej úpravy až novelou zákona č. 514/2003 Z.z. účinnou od 01.01.2013, preto súd aplikoval hmotnoprávne ustanovenie platné v čase vzniku škody, nároku, resp. v čase uplatnenia nároku na predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom a na súde. Vzhľadom na uvedené všeobecný súd je oprávnený rozhodovať o nároku žalobcu v prípade prieťahov konania, resp. nesprávneho úradného postupu, uplatneného žalobou dňa 27.09.2012 podľa hmotnoprávnych ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012.

48 Žalobca žiadal o veci rozhodnúť medzitimným rozsudkom podľa § 152 ods. 2 O.s.p. (§ 214 C.s.p.). Súd v prejednávanej veci nevyhovел návrhu žalobcu, nakoľko mal za to, že vo veci nie je potrebné vydanie zvláštneho rozhodnutia a je možné rozhodnúť o celom predmete sporu čo do základu nároku,

ako aj jeho výšky, nakoľko v merite veci dospel súd k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, nakoľko nebola splnená žiadna podmienka pre priznanie žalobou uplatneného nároku.

49 Podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. na súde je predchádzajúce prerokovanie nároku na príslušnom orgáne na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku, až v prípade neuspokojenia nároku alebo jeho časti týmto orgánom v lehote šiestich mesiacov od doručenia žiadosti, sa môže poškodený domáhať svojho nároku na náhradu škody súdnou cestou. Právna úprava teda umožňuje poškodenému domáhať sa svojho nároku na náhradu škody, resp. neuspokojenej časti na súde, avšak iba v prípade, ak príslušný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Ak poškodený uplatnil nárok na náhradu škody bez predchádzajúceho predbežného prerokovania, nemôže súd ani zamietnuť návrh, ani konanie zastaviť, ale má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky so stanovením primeranej lehoty (pôvodne v čase podania žaloby podľa § 43 ods. 1 O.s.p.) V prípade podania návrhu na predbežné prerokovanie mal by súd počkať až do skončenia prerokovania pred príslušným ústredným orgánom bez toho, aby konanie prerušil (R 20/1981).

50 V prejednávanej veci síce žalobca preukazoval, že podal na príslušný orgán, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak súd nemal za preukázané tvrdenie, že žalobca podal riadnu a úplnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Malacky. Z vyjadrenia žalovaného súd zistil skutočnosť, že žalovanému boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak obdržanie žiadosti týkajúcej sa práve prejednávanej veci pred Okresným súdom Malacky žalovaný nepotvrdil. Žalobca v žalobnom návrhu označil ako dôkaz Potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, na výzvu súdu doručil na tunajší súd v jednom vyhotovení do všetkých konaní vedených na tunajšom súde „Sprievodný list k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody“ zo dňa 25.09.2012, doručený žalovanému v súdnej veci podľa pečiatky podateľne, ktorého prílohou však bola len tabuľka so zoznamom exekučných konaní, táto obsahuje údaje: Okresný súd, číslo zmluvy o úvere, meno povinného, priezvisko povinného, dátum narodenia povinného a spisová značka súdneho exekútora. Napriek výzve súdu konkrétnu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Malacky vo veci sp. zn. 23Er/2898/2010 súdu nepredložil. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že konkrétna žiadosť na náhradu škody uplatnenú v konaní č.k. 5C/283/2012 pred Okresným súdom Malacky bola žalovanému doručená a zaevidovaná, sprievodný list s prehľadovou tabuľkou nepreukazuje podanie žiadosti v súdnej veci. Možno len vychádzať z predpokladu, že prílohou sprievodného listu boli aj konkrétne žiadosti vo veciach uvedených v tabuľke, a že v množstve žiadostí, ktoré sú uvedené v sprievodnom liste, sa nachádzala aj predmetná žiadosť, relevantný doklad o podaní však nebol súdu predložený. Súd dospel k záveru, že táto podmienka na súdne konanie bola splnená, avšak žalobca nepreukázal, že nárok mohol byť aj predbežne prerokovaný. Vzhľadom na uvedené nemal súd za preukázaný titul ani rozsah nároku, ktorý mal byť údajne predbežne prerokovaný, rovnako ani stanovisko ministerstva k žiadosti poškodeného. Pokiaľ súd vychádza z predloženého potvrdenia podateľne žalovaného, že žiadosť o prerokovanie nároku v prejednávanej veci bola doručená 25.09.2012 a žalobca uplatnil identické právo na súde 27.09.2012, teda pred uplynutím šesť mesačnej lehoty, počas ktorej zo zákona ministerstvo malo uspokojiť nárok poškodeného na náhradu škody, žaloba bola podaná predčasne. Pre súdne rozhodnutie je však rozhodujúci stav v čase rozhodnutia súdu (§ 217 C.s.p.), teda po uplynutí zákonnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, a z obsahu spisu je nesporné, že žalovaný nároku žalobcu v rámci predbežného prejednávania nároku na náhradu škody nevyhoviel, a to ani čiastočne, preto súd vec prejednal a o uplatnenom nároku žalobcu rozhodol týmto rozsudkom.

51 Na zodpovednostný právny vzťah súd primárne aplikoval zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2004, nakoľko k nesprávnemu úradnému postupu a prietahom v konaní malo dôjsť po účinnosti uvedeného zákona. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je osobitným druhom zodpovednosti a je zodpovednosťou objektívnou, vzniká za splnenia všetkých zákonných podmienok vzniku tejto zodpovednosti, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne, pri splnení všetkých podmienok súčasne sa zodpovednosť za škodu nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu

spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím je 1/ porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť, prieťahy (§ 3 ods. 1 písm. a ,b, § 5 ods. 1, § 6, § 9 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z.), 2/ vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1, § 17 ods. 1,2,3,4, § 18 zákona č. 514/2003 Z.z. a všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka) a 3/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinnosti vznikla, pričom uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne.

52 Žalobca v konaní nepreukázal splnenie predpokladov podľa § 9 ods. 1 zákona, teda existenciu nesprávneho úradného postupu súdu, ktorým mu bola spôsobená škoda. V prejednávanej veci žalobca tvrdí, že nesprávny úradný postup v jeho exekučnej veci spočíva v postupe exekučného súdu, a to: a) nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. bez zbytočných prieťahov, b) vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, t.j. rozhodnutím o žiadosti o udelenie poverenia vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby, ktorý sa prejavil v následku vzniku predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

53 V prípade namietaného nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súd poukazuje na vyššie citované ustanovenie § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, kde z povinnosti súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote 15 dní je vylúčené rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučné konanie bolo začaté 24.05.2010 a žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 15.07.2010, súd dospel k záveru, že v uvedenej exekučnej veci však nebol exekučný súd viazaný 15 dňovou lehotou na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora. Podľa názoru súdu nie je možné považovať postup súdu spočívajúci v rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora za rozporný so zák.č. 233/1995 Z.z., súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného poukazujúcej na to, že podľa rozhodného znenia exekučného poriadku účinného v čase začatia exekučného konania 15 dňová lehota stanovená v § 44 ods. 2 veta druhá sa nevzťahovala na udelenie poverenia na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií, ak prišlo k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia z dôvodu exekučným súdom ex offo zistenej materiálnej nesprávnosti rozhodcovského rozhodnutia pre nekalú povahu rozhodcovskej doložky. Preto podľa názoru súdu samotná skutočnosť, že exekučný súd vydal zamietajúce rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia až po uplynutí 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, bez ďalšieho nepreukazuje nesprávny úradný postup. Uvedené podľa názoru súdu platí analogicky v prípade, keď súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom aj v časti nároku oprávneného. Z exekučného spisu sp. zn. 23Er/2898/2010 ani nevyplýva žalobcom tvrdená nečinnosť súdu v trvaní 461 dní. Ako je uvedené vyššie, žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 15.07.2010, súd rozhodol o žiadosti uznesením dňa 31.08.2011.

54 Žalobca postup súdu považuje za zbytočné prieťahy v konaní. Rýchlosť a účinnosť súdneho konania je objektívne podmienená viacerými faktormi, ako charakterom, právnou a faktickou zložitou prejednávanej veci, správaním strán sporu, tiež činnosťou a súčinnosťou štátnych a iných orgánov zúčastnených na súdnom konaní. Prvoradou povinnosťou sudcu je však organizovať procesný postup v súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil ten stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa žalobca obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Nesprávny úradný postup má značný vplyv pri vzniku škody účastníkovi konania v príčinnej súvislosti s prieťahmi v súdnom konaní. Súd sa po vykonaní dokazovania obsahom pripojeného súdneho spisu sp. zn. 23Er/2898/2010 nestotožnil s tvrdením žalobcu, že súd porušil svoje zákonné povinnosti nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nečinnosti, resp. prieťahoch v konaní, nakoľko nie každý prieťah v konaní je možné vyhodnotiť ako prieťah zbytočný (čl.48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR). Pri posudzovaní, či prieťah v konaní bol alebo nebol zbytočný, sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Na priznanie oprávnenosti nároku poškodeného za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom nečinnosťou súdu, musí ísť o taký významný prieťah, ktorý možno kvalifikovať ako neefektívny postup súdu a zbytočný prieťah. Rozhodujúcimi faktormi pre takého

posúdenie sú nielen obtiažnosť prejednávanej veci a súčinnosť strán, ale v neposlednom rade aj stav konkrétneho súdneho oddelenia, ako počet vecí a preťaženosť sudcu, ktorý nepochybne má vplyv na rýchlosť konania súdu. Žalobca ako poškodený mal postupovať v zmysle zásady vigilanti iura (každý nech si stráži svoje právo), mal možnosť už v exekučnom konaní poukázať na ním tvrdenú nečinnosť súdu formou sťažnosti adresovanej predsedovi súdu, ktorý po prešetrení sťažnosti mohol konštatovať, že sťažnosť je oprávnená a došlo k zbytočnému prieťahu v danom exekučnom konaní, ktorý postup žalobcu z pripojeného exekučného spisu nevyplýva. Žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 15.07.2010, súd v uvedenej exekučnej veci rozhodoval o žiadosti exekútora o vydanie poverenia uznesením dňa 31.08.2011, nezistil ani ďalšie skutkové okolnosti z ktorých by vyplývalo, že tvrdenú nečinnosť súdu je možné posúdiť ako taký významný prieťah, ktorý možno kvalifikovať ako neefektívny postup súdu a zbytočný prieťah spôsobilý porušiť ústavné práva žalobcu a rovnako súd nezistil žiadne okolnosti, z ktorých by mohlo vyplývať, že žalobcovi vznikla škoda, že škoda vznikla v príčinnej súvislosti s údajným oneskoreným vydaním rozhodnutia a že by prišlo k tak významnému zásahu do práva žalobcu, ktorý by odôvodňoval priznanie odškodnenia z titulu nemajetkovej ujmy. Žalobca nepreukázal, že pokiaľ by aj mala škoda vzniknúť z dôvodu prieťahov v konaní, išlo o taký významný prieťah, ktorý možno kvalifikovať ako neefektívny postup súdu a zbytočný prieťah.

55 Súd sa tiež nestotožnil v namietanom vykonaní úradného postupu súdu v exekučnom konaní bez splnenia zákonných podmienok, ktorý mal spočívať v tom, že exekučný súd zrealizoval úplný judičiálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu, výberu právnych noriem, aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne rozhodnutie vo veci, sa postavil do úlohy orgánu vykonávajúce komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží. Súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného prezentovaným vo vyjadrení k žalobe o povinnosti vnútroštátneho súdu ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy, poukazuje na rozsudok súdneho dvora EU Asturcom C-40/08, týkajúci sa výkonu právoplatného rozhodcovského rozsudku, založeného na nekalkej rozhodcovskej doložke, v zmysle ktorého Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

56 V prípade namietaného nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súd poukazuje na vyššie citované ustanovenie § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, kde z povinnosti súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote 15 dní je vylúčené rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak je exekučným titulom rozhodnutie rozporné so zákonom. Exekučné konanie bolo začaté 24.05.2010 a žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 15.07.2010, súd dospel k záveru, že v uvedenej exekučnej veci však nebol exekučný súd viazaný 15 dňovou lehotou na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora. Z uvedeného dôvodu nie je možné považovať postup súdu spočívajúci v rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora za rozporný so zák.č. 233/1995 Z.z. Súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného poukazujúcej na to, že podľa rozhodného znenia exekučného poriadku účinného v čase začatia exekučného konania platila 15 dňová lehota stanovená v § 44 ods. 2 veta druhá výlučne na prípad, že súd vyhovel žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a tohto poveril vykonaním exekúcie (takúto možnosť upravuje práve § 44 ods. 2 veta druhá). Prípad, nevyhovenia takejto žiadosti rieši až ods. 3 § 44 stanovujúci (všeobecne bez rozlíšenia druhu exekučného titulu a stanovenia nejakej lehoty) povinnosť súdu zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom. Preto podľa názoru súdu samotná skutočnosť, že exekučný súd vydal zamietajúce rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia až po uplynutí 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia,

bez ďalšieho nepreukazuje nesprávny úradný postup. Uvedené podľa názoru súdu platí analogicky v prípade, keď súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom aj v časti nároku oprávneného.

57 Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Malacky v exekučnej veci sp. zn. 23Er/2898/2010, a teda nie je daný základ nároku na náhradu škody, ktorú si uplatňuje.

58 V prípade uplatnenej majetkovej ujmy vo výške 2.318,27 Eur predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere, žalobca ničím nepreukázal vznik škody, okrem nepreukázania samotného vzniku tiež nepreukázal príčinnú súvislosť s postupom exekučného súdu, ktorý by bol v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi (kauzálny nexus). Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk) je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152). Súd neprijal tvrdenie žalobcu týkajúce sa vzniku a výšky takejto majetkovej ujmy, samotné tvrdenie žalobcu bez relevantného dôkazného preukázania, nie je postačujúce. Žalobca neodôvodnil a ani nepreukázal nevyožiteľnosť pohľadávky voči dlžníkovi ani skutočnosť, že by k ním tvrdenej nevyožiteľnosti pohľadávky prišlo v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu.

59 Keďže žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu a ani vznik škody, nemohla byť rovnako preukázaná ani príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a tvrdenou škodou vo výške 2.318,27 Eur, ktorá porušením povinnosti vznikla. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať.

60 Žalobca si ďalej v konaní uplatňoval nemajetkovú ujmu vyčíslenú v sume 463,65 Eur, čo predstavuje 20 % z istiny a príslušenstva, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere; ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie práv žalobcu, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženia pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Zákon č. 514/2003 Z.z. obsahujúci špeciálnu právnu úpravu zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom štátu definuje pojem škody v § 17 a upravuje rozsah jej náhrady v § 18. V zmysle § 25 ods. 1 zákona, ak osobitný zákon neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú zákonom č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Spôsob a rozsah náhrady škody v rovnakom znení ako § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. upravuje § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okrem náhrady škody, tak ako ju upravuje Občiansky zákonník, neobsahuje zákon č. 514/2003 Z.z. v znení do 31.12.2012, ani žiadny iný právny predpis Slovenskej republiky, žiadny zvláštny spôsob odškodnenia za prípadný nesprávny úradný postup spočívajúci v neodôvodnených priet'ahoch konania a ani iný platný predpis právneho poriadku SR nezakladá možnosť odškodnenia, ktoré by nezávisle na majetkovom stave poškodeného a bez ohľadu na majetkovú ujmu stanovil určitú satisfakciu, ak bolo preukázané porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

61 Nemajetkovú ujmu žalobca uplatnil ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie práv navrhovateľa a stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v

právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Pojem ujma predstavuje ohrozenie subjektívnych občianskych práv a zároveň je aj jedným z predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu existencia kvalifikovanej závažnej ujmy. Za závažnú ujmu považovať ujmu, ktorú osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Prítom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná osoba. Nemajetková ujma je adekvátne, keď sa jedná o stratu dôveryhodnosti, sponchybnenie serióznosti a poctivosti konania poškodeného subjektu, vrátane podnikateľských aktivít. Na rozdiel od škody, ktorá sa musí preukázať, ujma sa zdôvodňuje čo ale neznamená, že rozhodnutie súdu o priznaní nemajetkovej ujmy môže mať výlučne teoretický základ bez splnenia reálnych predpokladov pre jej priznanie. Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy je potrebné zohľadňovať závažnosť a intenzitu konania, dosah a motívy konania, úmysel konania a dĺžku protiprávneho konania, pričom všetky kritéria je potrebné vyhodnotiť nielen z hľadiska konania súdu, ale aj z hľadiska navrhovateľa a jeho právneho postavenia ako právnickej osoby.

62 Žalobca nijako nešpecifikoval ani nekonkretizoval, ako skutočnosť, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku na vymoženie 463,65 Eur s príslušenstvom, ohrozila jeho subjektívne práva, nepreukázal, že by daná situácia konkrétnym negatívnym spôsobom ovplyvnila jeho podnikateľskú činnosť, ktorú preukázateľne naďalej vykonáva, opísal len subjektívne pocity v teoretickej rovine, ktorých objektívna existencia však nebola preukázaná a ani nevyplýva z obsahu samotnej žaloby: žalobca neuviedol žiadne konkrétne vnútorné zásahy do spoločnosti, ku ktorým malo údajne prísť v príčinnej súvislosti s postupom súdu, nešpecifikoval konkrétne ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania a nakoľko žalobca vystupuje v konaniach pred tunajším súdom opakovane, súdu ani z rozhodovacej činnosti súdu žiadne takéto zmeny nie sú známe. Subjektívny pocit straty legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, straty dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci, nemá oporu v existencii žiadnej v konaní objektívne preukázanej skutkovej okolnosti. Rovnako postup súdu nebol spôsobilý vyvolať riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, takéto riziko vyplýva podľa názoru z charakteru činnosti samotného žalobcu a orientáciou jeho podnikania na cieľovú skupinu nesolventných spotrebiteľov. Z rozhodovacej činnosti súdu je známe množstvo úverov, ktoré žalobca ako nebankový subjekt poskytuje aj dohodnuté zmluvné podmienky, často majúce vlastnosti neprijateľných zmluvných podmienok. Finančné profitovanie z týchto úverov v porovnaní s občasným neúspechom v rámci bežného podnikateľského rizika, nemôže mať zásadný ekonomický dopad na podnikateľskú existenciu navrhovateľa. Súd vyhodnotil argumentáciu žalobcu ako ničím nepodloženú, bez potrebnej konkretizácie a zdokladovania údajnej nemajetkovej ujmy.

63 Procesnou povinnosťou žalobcu v konaní je svoje tvrdenia preukázať. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010). Strana sporu má povinnosť označiť dôkazy, povinnosť dôkaz aj zabezpečiť prináleží súdu len vtedy, ak to nie je v jeho silách, dôkazné bremeno si v takom prípade strana splní tým, že tento dôkaz označí, a je potom úlohou súdu, aby tento označený a stranou nezabezpečený dôkaz zaobstaral a zaistil. V prejednávanej veci nie je možné dospieť k záveru, že nie je v silách žalobcu zabezpečiť listinné dôkazy, ktorými on sám disponuje, pretože ich sám vypracoval a doručil protistrane, teda nie je možné dospieť k záveru, že žalobca nedisponuje riadnou a úplnou žiadosťou o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, pokiaľ bola skutočne ním podaná (čo nepreukazuje predložený sprievodný list a žalovaný podanie riadnej žiadosti nepotvrdil), ani listinnými dôkazmi preukazujúcimi vznik a výšku ním tvrdenej škody. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť súdu predkladať dôkazy za stranu, ktorá ich existenciu tvrdí. Žalobca nepreukázal porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, vznik škody ako majetkovej ujmy a napokon ani príčinnú súvislosť

medzi údajným porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinnosti vznikla, z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal v konaní základ uplatneného nároku a nie je preto ani právny dôvod na priznanie tvrdenej nemajetkovej ujmy. Nakoľko už uvedené dôvody (vo vzťahu k základu nároku) sú samostatným dôvodom pre zamietnutie návrhu, potom nepovažoval za potrebné pre meritórne rozhodnutie zaoberať sa podrobne výškou uplatneného nároku predstavujúceho uplatnenú majetkovú škodu, nevykonával dokazovanie výškou uplatnenej nemajetkovej ujmy z dôvodov uvedených vyššie v odôvodnení a rozhodol o žalobe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

64 Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

65 Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66 Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

67 Keďže mal žalovaný vo veci plný úspech, súd mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).